

Βυζάντιο τό, Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. γεωγραφικοῦ ὄν. *Βυζάντιον*.

Ἡ πόλις Βυζάντιον: Φρ. Ἔχει περιουσία *Βυζάντιο* (ἐπὶ κατόχου μεγάλης περιουσίας). Συνών. φρ. Ἔχει τῆς *Βενετίας* τὸ βέδ.

βυζαξῆς ἡ, Πελοπν. (Ἀρχαδ. Μάν.) β'ζαξῆς Εὐβ.

(Ἄκρ.) *βυζακχῆς* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βυζαίνω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ξῆς*. Ὁ τύπ. *βυζακχῆς* ἐκ τοῦ **βυζακσῆς* μετ' ἀναλελυμένου τοῦ διπλοῦ ξ εἰς κσ καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς χ ὡς λέγεται αὐτόθι καὶ ἀρμεκχῆς, ἀρπακχῆς, βοιτηκχῆς κττ.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἁπαξ βυζαινομένου γάλακτος: Δὲν ἔφαγε τὸ παιδί οὔτε μὲν βυζαξῆς γάλα Ἀρχαδ. Δὲν ἀφίνει τὸ κατόικι νὰ φάῃ οὔτε μία βυζακχῆς γάλα Κίτ. Μάν. Τ' ἀρμέμε τὰ πρόβατα κάθε πρωὶ κὲ ἀφίνουμ' ἴσια ἴσα νὰ β'ζαξῆς γιὰ τ' ἀρνιά Ἀκρ.

βυζάξιμο τό, πολλαχ. β'ζάξ'μον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βυζαίνω*.

Θηλασμός: Τὰ ριφάκια ξετίναξαν τοῖς μαννάδες ἀπ' τὸ βυζάξιμο.

βυζαράς ὁ, ἀμάρτ. *βυζιράς* Εὐβ. (Ἄκρ.) Θηλ. *βυζαροῦ* κοιν. β'ζαροῦ κοιν. βορ. ἰδιωμ. *βυζιαροῦ* Εὐβ. (Ἄκρ.) *βυζουροῦ* Κύπρ. Οὐδ. β'ζαροῦδ'κο Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*αράς*.

1) Ἐπὶ ἀνδρός, ὁ ἔχων ἕνεκα ὑπερβολικοῦ πάχους εὐτραφὲς στῆθος Εὐβ. (Ἄκρ.) 2) Ἐπὶ γυναικός, ἡ ἔχουσα μεγάλους μαστοὺς κοιν.: *Μυταροῦ καὶ βυζαροῦ εἶναι ἡ δεῖνα γυναῖκα κοιν.* 3) Τὸ κοράσιον τὸ ἀποκτῶν μέγα στῆθος προώρως Στερελλ. (Ἀράχ.)

βυζαρίδι τό, Κύθν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζάρα* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ίδι*. Διὰ τὴν μεγεθ. σημασίαν τῆς καταλ. -*ίδι* ἰδ. Γ'Χατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 13 (1916/7) 169.

Βύζαρος, ὁ ἰδ.: Ἡ κωπέλλα ἔχει κᾶτι βυζαρίδα.

βύζαρος ὁ, σύννηθ. *βύζαρους* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. Θηλ. *βυζάρα* σύννηθ. β'ζάρα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*αρος*.

Μεγάλος μαστὸς σύννηθ.: Ἔχει κᾶτι βυζάρες σὰν τὰ μαστάρια τῆς ἀγελάδας. Συνών. *βυζαρίδι*, *βυζαρώνα*.

βυζαρούδι τό, Κέρκ.—ΔΜπόγρ. Ἀρραβων. 43.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βυζάρι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*οῦδι*.

Βυζαλιχτέριν, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ὅταν γεράσῃ κἀνένας, γίνεται πάλι παιδί βυζαρούδι ΔΜπόγρ. ἐνθ' ἀν.

βυζαρώνα ἡ, ἀμάρτ. β'ζαρώνα Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζάρα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ῶνα*.

Βύζαρος, ὁ ἰδ.: Κρέμασαν κᾶτ' β'ζαρώνες.

βύζασμα τό, σύννηθ. *βύζασμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) βύζαγμα σύννηθ. βύζαγμαν Πόντ. (Σταυρ. Χαλδ.) βύζαμα Εὐβ. (Ἄκρ.) Κεφαλλ. (Πάλλ.) Πελοπν. (Κόρινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)—Λεξ. Πρω.

Ἐκ τοῦ ρ. *βυζαίνω*. Οἱ τύπ. βύζασμα καὶ βύζαμα καὶ παρὰ Σομ.

1) Θηλασμός, γαλουχία σύννηθ.: Κλαίει τὸ παιδί καὶ

θέλει βύζαγμα. Ἡ γυναῖκα εἶναι ἀδύνατη ἀπὸ τὸ βύζασμα σύννηθ. Συνών. *βυζασμός* 2) Μετωνυμ. τὸ θηλάζον βρέφος Λυκ. (Λιβύσσ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 3) Μεταφ. ἡ διαρκὴς οἰκονομικὴ ἀπομύζησις προσώπου τινὸς Λεξ. Δημητρ.: Αὐτὴ τοῦ κάνει γερὸ βύζαγμα.

βυζασμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βυζαίνω*.

Βύζασμα 1, ὁ ἰδ.: Σ τὸ βυζασμὸ ποῦ θὰ βυζάσῃ τὸ παιδί τῇ τὸ παρατᾷ κεῖ χάμαι καὶ φεύγει. || Φρ. *Βυζασμὸ* δοῦ βυζασμοῦ δὲν ἔχει τὸ κακόμοιρο (ἐπὶ πεινῶντος βρέφους).

βυζαστακάκι τό, Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζάστακας* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άκι*.

Βυζάστακας 1, ὁ ἰδ.

βυζάστακας ὁ, Κρήτ. Κυκλ. (Μῆλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστής* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ακας*. κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

1) Ὁ νεογέννητος θηλάζων ἀμνὸς ἢ ἐρίφιον Κρήτ.

2) Τὸ κρέας τοῦ θηλάζοντος ἀμνοῦ ἢ ἐριφίου αὐτόθ.

3) *Βυζαντάρις* 2, ὁ ἰδ., Κυκλ. (Μῆλ. κ.ά.)

βυζαστάκι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστής* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άκι*.

1) *Βυζάστακας* 1, ὁ ἰδ. 2) *Βυζάστακας* 2, ὁ ἰδ.

βυζασταράκι τό, Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστάρη* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άκι*.

Βυζαστάρη 1, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Καὶ σύ, βυζασταράκι μου, 'ς τοῖς πίκρες γεννημένο.

βυζαστάρη τό, Κρήτ. Κύπρ. Πελοπν. (Μαζαίικ.) β'ζαστάρ' Εὐβ. (Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Μακεδ. (Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Δεσφ.) κ.ά. βυζαχτάρη Ἀθῆν. Ἡπ. Πελοπν. (Κορινθ.) β'ζαχτάρ' Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Βογατσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστής*, παρ' ὁ καὶ *βυζαχτής*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άρι*.

1) Τὸ θηλάζον βρέφος, ἀρνίον ἢ ἐρίφιον Ἀθῆν. Εὐβ. (Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Μακεδ. (Βογατσ. Σισάν.) Πελοπν. (Κορινθ. Μαζαίικ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Δεσφ.): Γιὰ νὰ μὴν πέφτουν τὰ δόντια τ' ἀνθρώπ' πρὲς τὸ ποῦ εἶναι β'ζαστάρ' ἀκόμα νὰ παίρνουν τοιμπίδες ἀπὸν κάβ'ρα, νὰ τοῖς τρίβουν κὶ μὴ τὰ τρίμματα αὐτὰ νὰ τρίβουν τὰ οὐλα τοῦ πιδοῦ (λαϊκὴ δοξασία) Αἰτωλ. Σὰ β'ζαστάρ' κάνει Ἀράχ. Ἔχουν ἕνα β'ζαστάρ' γιὰ τ' ἄγιο-Γεωργιοῦ, κἀνὰ δεκαεὶ δκάδες Ἀκρ. Ψαχν. Τί νὰ φᾶς ἀπὸ β'ζαστάρ'; τί κρέας ἔχ' τοῦ β'ζαστάρ' Ἀράχ. Συνών. ἐν λ. *βυζαλιχτέριν*. β) Μετων. ἄνθρωπος μωρός, ἀνόητος Στερελλ. (Ἀράχ.): Ἐβὼ δὲν εἶμι β'ζαστάρ', κα-
ταλαβαίνω. 2) Νεαρὸς ὄνος χρησιμοποιοῦμενος ὡς ἐπι-
βήτωρ ἐθιζόμενος ἀπὸ γεννήσεως νὰ θηλάζῃ ἵππον Κύπρ.
3) Τὸ κρέας γαλαθηνοῦ ἀρνίου ἢ ἐριφίου Κρήτ.

βυζαστάρης ἐπίθ. Ἡπ. Κρήτ. Πελοπν. (Βασαρ. κ.ά.) Θηλ. *βυζασταρῆς* Ρόδ. *βυζασταρῆς* Δ.Κρήτ. *βυζασταρᾶ* Α.Κρήτ. β'ζαστάρη Ἡπ. Οὐδ. *βυζαστάρικον* Μεγίστ. *βυζ-ζαστάρικο* Σύμ. β'ζαστάρ'κο Σκῦρ. β'ζαστάρ'κον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *βυζαχτάρικο* Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστής* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άρις*. Ὁ τύπ. *βυζαχτάρικο* παρὰ τὸ *βυζαχτής*.

